

Motion till riksdagen

1986/87:Jo525

Lennart Brunander (c)

Djurens hälso- och sjukvård

En väl fungerande hälso- och sjukvård för animalieproduktionens djur är en förutsättning för god djurhälsa, gott djurskydd och hög livsmedelskvalitet. I denna verksamhet ingår flera olika veterinärkategorier, tillsammans med icke veterinärutbildade rådgivare.

Distriktsveterinärorganisationen, besiktningsveterinärorganisationen och den organiserade djurhälsovården har en avgörande roll. Distriktsveterinärerna ansvarar för huvuddelen av akutsjukvården och har även stor betydelse för tillsynen av djurskyddet. En väl fungerande distriktsveterinärorganisation är därmed en garanti för att sjuka djur får en riktig behandling. Därigenom skyddas djuren mot onödigt lidande, djurhälsan förbättras samtidigt som vi får en god kontroll av användningen av läkemedel. En förbättrad djurhälsa och kontrollerad användning av läkemedel medverkar till att höja kvaliteten på animaliska livsmedel.

Konsumenternas berättigade krav på mattrygghet säkras bäst genom att staten även i fortsättningen tar ett betydande ansvar för djurens hälso- och sjukvård. Akutsjukvård och ett väl fungerande djurskydd är inte enbart ett intresse för enskilda djurägare utan också av stort allmänt intresse för att garantera livsmedlens säkerhet.

Den socialdemokratiska regeringen har på olika sätt försökt överföra kostnaderna för djursjukvården på djurägarna. När man misslyckades med att än mer höja djursjukvårdsavgifterna bytte man taktik. I jordbruksförhandlingarna pressade man då i stället jordbruket att gå med på att kollektivt bekosta alltmer av veterinärkostnaderna. Enligt min uppfattning är detta en felaktig väg. Som jag ovan anförde, anser jag att djursjukvården är ett i hög grad allmänt intresse. Den fördelning mellan näringen och staten som fanns innan kollektiva medel från jordbruket kom med i bilden, var den riktiga fördelningen. Kollektiva medel är inte heller ur andra synvinklar särskilt bra. Den som sköter sina djur på ett sådant sätt att veterinären inte behöver anlitas så ofta, får därigenom ändå ta en dryg kostnad. Det kan inte upplevas särskilt stimulerande.

Vid de förhandlingar som förekom mellan jordbruket och staten under hösten, kom man överens om att ytterligare 25 milj. kr. av kollektiva medel skulle föras över till staten för att bekosta djurens hälso- och sjukvård. I den proposition som nu presenteras, har regeringen tagit ytterligare 17 milj. kr. av kollektiva medel, nämligen från införselavgifter på jordbruksprodukter. De pengar som redovisas i den s. k. fördelningsplanen har hittills använts för att finansiera bidrag till en rad andra verksamheter som i och med detta

kommer att få minskade anslag eller inga anslag alls. Någon redovisning om hur medlen inom fördelningsplanen skall fördelas efter detta finns inte. Det går alltså inte att bedöma på vilket sätt andra viktiga angelägenheter kommer att drabbas av denna överföring. Man kan dock vara säker på att det kommer att få konsekvenser. De 17 milj. kr. som nu skall tas i fördelningsplanen är en betydande del av densamma.

Enligt min mening skall de 17 miljonerna tas av budgetmedel. Att göra som regeringen nu gör, är att frångå den överenskommelse som jordbruket och staten gjorde i höstas.

Hemställen

Med hänvisning till vad som anförts i motionen hemställs

att riksdagen beslutar att till Bidrag till djurens hälso- och sjukvård för budgetåret 1987/88 anvisa ett i förhållande till regeringens förslag med 17 milj. kr. förhöjt reservationsanslag till 23 193 000 kr.

Stockholm den 26 januari 1987

Lennart Brunander (c)